

T.C.
ENERJİ VE TABİİ KAYNAKLAR BAKANLIĞI
Strateji Geliştirme Başkanlığı

GÜNLÜDÜR

Sayı : 64272063-610- 401249

Konu : Yazılı Soru Önergesi (7/38779)

14 Mayıs 2026

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

7/38779
GR 85

İlgi : 15/01/2026 tarihli ve E-43452547-120.07.04-1778844 sayılı yazınız.

Zonguldak Milletvekili Sayın Deniz YAVUZYILMAZ'ın tarafıma tevcih ettiği 7/38779 esas numaralı yazılı soru önergesi Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 99 uncu maddesi gereği ekte cevaplandırılmaktadır.

Bilgilerinizi arz ederim.

Alparslan BAYRAKTAR
Bakan

Ek: Önerge Cevabı (1 Sayfa)

**ZONGULDAK MİLLETVEKİLİ SAYIN DENİZ
YAVUZYILMAZ'IN YAZILI SORU ÖNERGESİNE
İLİŞKİN CEVAPLAR**

**DÖNEM
28/4**

**ESAS NO
7/38779**

6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu kapsamında elektrik faturaları; aktif enerji bedeli, dağıtım bedeli ve vergilerden oluşmaktadır. Aktif enerji bedeli, düzenlemeye tabi tarifelerden enerji temin eden serbest olmayan tüketiciler ile düşük tüketimli son kaynak tüketicileri için ilgili maliyet unsurlarını kapsayacak şekilde belirlenmekte; dağıtım bedeli ise serbestlik durumundan bağımsız olarak tüm tüketicilere eşit esaslar çerçevesinde uygulanmaktadır.

Serbest tüketici statüsü yıllık tüketim miktarına göre belirlenmekte olup 2026 yılı için bu limit 500 kWh/yıl olarak uygulanmaktadır. Bu çerçevede tüketiciler, elektrik enerjisini görevli tedarik şirketlerinden son kaynak tedarik tarifesine üzerinden temin edebilmekte veya tercihleri doğrultusunda tedarikçilerle ikili anlaşmalar yapabilmektedir. Son kaynak tedarik tarifesine tüketim miktarına göre farklılaşmakta; belirlenen limitin altında kalan tüketicilere ulusal tarife kapsamında aktif enerji bedeli uygulanırken, bu limit seviyesinde veya üzerinde tüketimi bulunan tüketicilere piyasa fiyatlarını yansıtan dinamik bir tarife uygulanmaktadır.

2018 yılından itibaren tüketici grupları bazında son kaynak limitleri her yıl yeniden belirlenmiş, küresel enerji fiyatlarında yaşanan olağanüstü artış dönemleri hariç olmak üzere genel olarak düşürülmüştür. Söz konusu istisnai dönemlerde mesken tüketicileri için belirlenen yüksek limitler sayesinde bu grup düşük tüketimli son kaynak tüketicisi olarak kalmaya devam etmiş ve ulusal tarifeden yararlanmıştır. 2022, 2023 ve 2024 yılları itibarıyla mesken ve tarımsal faaliyetler abone gruplarında yüksek tüketimli son kaynak tüketicisi bulunmamaktadır. Sanayi ile kamu ve özel hizmetler sektörü ve diğer abone gruplarında ise yıllık 1 milyon kWh sınırı esas alınarak yıl başları itibarıyla bu sınırın üzerinde tüketimi bulunan tüketim noktası sayısı sanayi abone grubunda sırasıyla 6.920, 6.646 ve 6.382; kamu ve özel hizmetler ile diğer abone grubunda ise sırasıyla 5.501, 5.729 ve 5.776 olarak gerçekleşmektedir.

2026 yılı itibarıyla mesken abone grubu için son kaynak tüketim limiti 5.000 kWh/yıl seviyesinden 4.000 kWh/yıl seviyesine indirilmiş, diğer abone gruplarında ise herhangi bir değişiklik yapılmamıştır.

Son kaynak tedarik tarifesine ve bu tarifiye oluşturan katsayılar, Kanunun 17'nci maddesi uyarınca aktif enerji maliyeti, faturalama ve müşteri hizmetleri maliyeti ile perakende satış hizmet maliyeti başta olmak üzere tüm maliyet ve hizmetleri karşılayacak şekilde, tüketicilerin rekabetçi piyasaya geçişini teşvik edecek ve son kaynak tedarikçisinin makul kâr elde etmesine imkân sağlayacak düzeyde belirlenmektedir. Bu kapsamda uygulanan %9,38 oranındaki katsayının içerisinde yer alan %1,5'lik kısım son kaynak tedarikçisine kalan kâr oranını temsil etmekte olup, mesken abone grubuna uygulanan %5 katsayı içerisinde herhangi bir kâr unsuru bulunmamaktadır.

Serbest tüketici limiti ile son kaynak tedarik tarifesine ilişkin tüketim limitleri, küresel ve ulusal enerji piyasası koşulları başta olmak üzere çok sayıda parametre birlikte değerlendirilerek her yıl yeniden belirlenmekte olup, tüm abone gruplarının istisnasız biçimde serbest piyasa kapsamına alınmasına yönelik belirlenmiş bir takvim veya yol haritası bulunmamaktadır.

Elektrik piyasasında iletim ve dağıtım faaliyetleri doğal tekel niteliği gereği düzenlemeye tabi tutulmakta, buna karşılık üretim ve tedarik faaliyetlerinde rekabetçi piyasa yapısı esas alınmaktadır. Bu çerçevede tüketiciler, düzenlemeye tabi tarifeler ile piyasa tekliflerini karşılaştırarak kendi tercihleri doğrultusunda seçim yapabilmektedir. Nitekim geçmiş dönemlerde çok sayıda tüketicinin serbest tüketici hakkını kullanarak ikili anlaşmalar yaptığı, piyasa koşullarına bağlı olarak düzenlemeye tabi tarifelere dönüşlerin de gerçekleştiği görülmektedir. Bu durum, tüketicilerin fiyat avantajına göre serbestçe hareket edebildiğini ortaya koymaktadır.

Elektrik enerjisi bedelinin maliyet esaslı olarak belirlenmesi, söz konusu hizmetin kamu hizmeti niteliğini ortadan kaldırmamaktadır. Nitekim farklı dönemler itibarıyla asgari ücret ve kişi başına gelir düzeyleri dikkate alındığında elektrik enerjisine erişimde alım gücünün arttığı, düzenlenen tarifelerde reel anlamda fiyatların gerilediği görülmektedir.

Elektrik fiyatlarının enflasyon göstergeleri üzerindeki etkilerine ilişkin detaylı değerlendirmelerin ise ilgili Bakanlıktan temin edilmesinin uygun olacağı değerlendirilmektedir.